

туцията е била запазена и затвърдена.

Презъ 1893. год. IV Велико народно събрание прие нѣкои не особено важни измѣнения на Конституцията.

Презъ 1911. год. V Велико народно събрание гласува нѣкои измѣнения на Конституцията, свързани съ **акта на независимостта**, обявенъ на 22. септември 1912. год. Сжщественно и назадничево е измѣнението, което се направи на чл. 17. Споредъ това измѣнение на Царя и правителството се даде право да сключватъ договори съ чужди държави, безъ знанието и съгласието на народното събрание.

Общо взето, обаче, и до днесъ нашата Конституция е запазила своя демократиченъ образъ. Тя си остава една отъ най-демократичнитѣ конституции въ цѣлия свѣтъ. Създадена отъ дейцитѣ на нашето възраждане, тя отговаря напълно на духа на народа ни. Сегисъ-тогисъ се повдигатъ гласове противъ „прекаленитѣ“ либерални постановления на Консти-

туцията. Намиратъ се даже хора, които дръзватъ да твърдятъ, че тя била причина за нещастията на нашата държава. Нѣма поголословни твърдения отъ тѣзи. Единъ бръзъ погледъ на нашето близко минало установява тъкмо противното. Всички нещастия, които ни сполетѣха, не сж докарани отъ грѣшкитѣ на „непросвѣтения народъ“. Не прокламиранитѣ отъ нашия основенъ законъ **свобода и зачитане на народната воля** докараха несполукитѣ, пораженията и нещастията, а безотговорнитѣ, тираническитѣ и авантюристическитѣ правителства, които газѣха Конституцията и народната воля. Народътъ има само една вина, че не е съумявалъ да упражни навреме своитѣ конституционни права и да препрѣчва пжтя на тѣзи рисковани и разорителни управления. Конституцията не е докарала нищо зло на отечеството ни. Голѣмитѣ злини сж докарали на България, обаче, тѣзи, които сж управлявали противъ Конституцията.

